

[Arnth Jensen.]

og jeg kan derfor ikke give det min Stemme. Jeg maa bestemt raade ærede Medlemmer til at stemme mod Lovforslaget.

Formanden: Skønt jeg har opgivet Haabet om at kunne gennemføre Forhandlingen om denne Sag i dette Møde, maa jeg alligevel henstille til efterfølgende Talere at erindre, at det er en Trediebehandling, og ikke at fordybe sig for meget i Emner, der ligger betydeligt udenfor selve Lovforslaget.

Inger Gautier Schmit: Det høje Folketing har jo under Forhandlingen om Seminarieloven omtrent været omdannet til et Skolemøde, idet en hel Regn af Lærere har taget Ordet. Man er kommet saa stærkt ind paa Pædagogikken, at den højtærede Formand oven i Købet har fundet, at man er gaaet et Stykke for vidt. Men det karakteristiske ved den Forhandling, som er ført i disse Dage, er ganske det samme, som finder Sted overalt, hvor man kommer sammen for at drøfte Skolespørgsmaalet, idet Lærerne nemlig øjeblikkelig tager Têten og mener, at Sagen udelukkende bør bedømmes ud fra et Lærerstandpunkt, og selv om jeg maa indrømme, at man selvfølgelig ved et Lovforslag som dette, der drejer sig om Læreruddannelsen, bør tage et overvejende Hensyn til, hvad Lærerstandens som Helhed mener, er der dog ogsaa andre og meget vigtige Faktorer, som jeg maa hævde i høj Grad bør spille ind, Faktorer, som overhovedet slet ikke har været nævnt i Forbindelse med dette Lovforslag. Jeg føler mig derfor foranlediget til som Repræsentant for disse Faktorer, skønt jeg i øvrigt ikke havde tænkt mig at tage Ordet, at gøre nogle ganske korte Bemærkninger.

Naar man taler om Skoleforhold og Lærerforhold, synes jeg, man i alt for overvejende Grad glemmer, hvad det hele tager Sigte paa, nemlig at tjene Landets Børn og Landets mange Tusinde Hjem, og der er da heller ikke i denne Forhandling fremkommet saa at sige en eneste Udtalelse, som positivt tog Sigte paa, at det, man dybest og videst tragtede efter gennem dette Lovforslag, var at naa det bedste for Landets Hjem, for Landets Børn;

og hvis Lærerne ikke udretter det, der er til Gavn for Landets Børn, saa er det hele dog alligevel omsonst. Naar man nu skal tale om Læreruddannelsen og om at skaffe Danmark de bedste Lærere, vil jeg minde om Venstres Opfattelse af hele dette Spørgsmaal, som er denne, at der bør være den nøjeste Forbindelse mellem Hjem og Skole. Vor Lærerstand maa have en saadan nøje og inderlig Tilknnytning til Hjemmene og de Børn, der udgaar fra Hjemmene, at Forældrene og Hjemmene kan være forvissede om, at hele den Uddannelse, Paavirkning og Karakterdannelse, der sker i Skolen, falder sammen med det, som Forældrene ønsker at bibringe deres Børn i Hjemmene. Ud fra denne Tankegang har vi altid i Venstre hævdet, at det var meget vigtigt, ja, absolut paakrævet, at de Mænd og Kvinder, der gik ind i Lærergemingen, optog den som et Kald, og at de foruden en god Kundskabsmængde havde Føling med og Forstaaelse af Hjemmene og den Tankegang og det Tankesæt, der raader i Hjemmene, hvorfra de Børn kommer, som Lærerne skal undervise. Under søger man Befolkningsfordelingen i Danmark, er Forholdet jo det, at vi her i København har ca. $\frac{3}{4}$ Million Indbyggere, i vore Købstæder ca. $\frac{3}{4}$ Million, 350 000 i de bymæssige Bebyggelser og ca. $1\frac{1}{2}$ Million i de rene Landdistrikter. Naar jeg derfor vil hævde, at de Lærere, som skal gaa ud til denne $1\frac{1}{2}$ Million Indbyggere, de mange Tusinde Hjem ude omkring paa Landet, skal have Føling med og Forstaaelse af denne Befolkning og hele den Aand, som disse Mennesker lever deres Liv i, hele det Tankesæt, som Børnene dér opvokser under, da er det vigtigt ved en Lærerlov at drage Omsorg for, at der ogsaa ud til disse kan komme det rette Kontingent af unge Mænd eller unge Kvinder, som har Forstaaelse af Landbefolkningen og dens Tankesæt og Levevis. Jeg maa derfor absolut hævde, skønt det er blevet bestridt fra mange forskellige Sider ogsaa under denne Debat, at man vil forrykke Forholdene, hvis man gennemfører denne Lov, idet den absolut vil medføre, at de eksaminerede unge, der vil ind paa Seminarierne, vil blive favoriseret ved Optagelsen. Man kan bestride det, saa længe man vil, Udviklingen